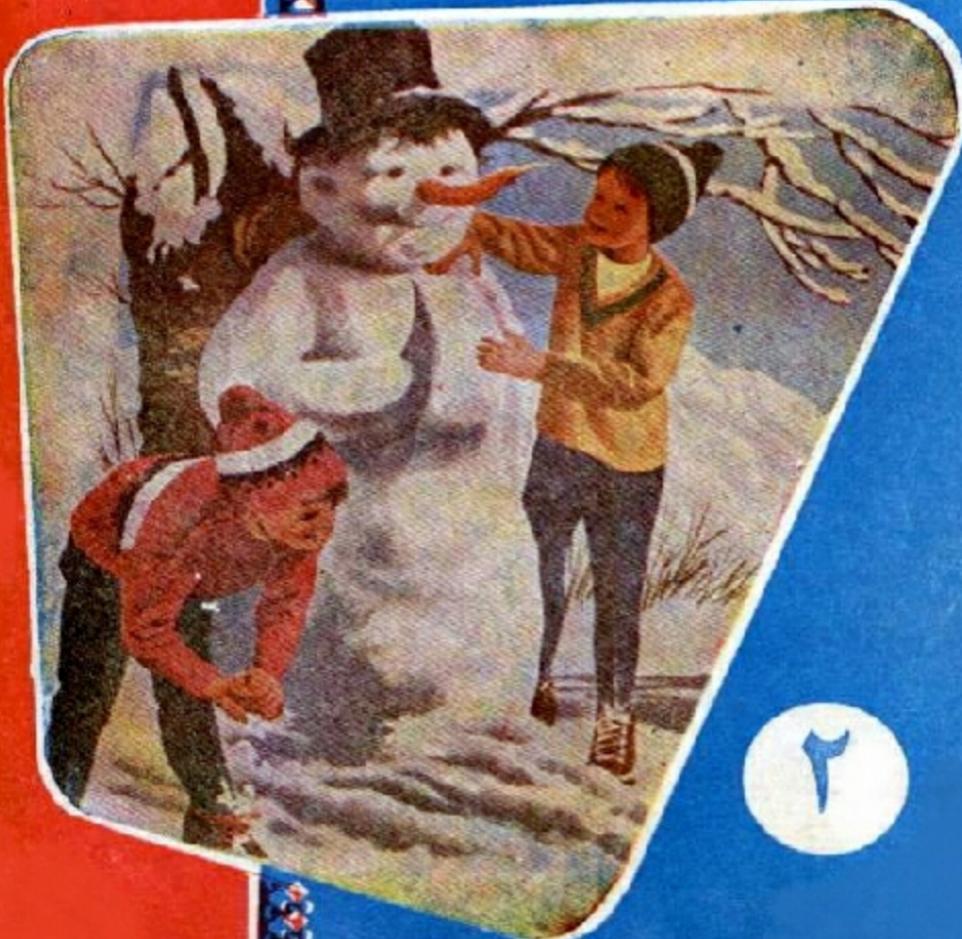

کتابهای لک لک

آدم بوفی

۱

در این کتاب داشتمایی ها

آدم برفی و کلاه قرمز

و

موش دانا و شیوفعال

و

خر چنگ و مرغ ماهی خوار

را خواهید شد

آدم برفی

آدم برفی میان برفها ابستاده بود و می تکفت : چه سرمای خوبی، چقدر این باد سردند تبخش است و آنکه آن بالا مست خبلی خیره بهمن نگاه می کند . «منظور آدم برفی خور شید بود چون میدانست که آفتاب دشمن همیشگی اوست» سپس تکفت : تا آنجا که ممکن است زیر نورش مقاومت میکنم .

چشمهاي آدم برفی از دو تکه کوچك آجر فرمز
بود و دندانهايش را فسمتی از باك شن کشی تشكيل میداد
او خينی قشنگ درست شده بود البته خودش هم از این
موضوع مطلع بود .

نولمش با فریادهای شادی بجهه‌ها همراه بود ولی
خورشید او را بشدت آزارمی‌داد زیرا مرقباً به نور خود
می‌افزود بالاخره آفتاب غروب کرد و ماه با تمام زیبائیش
نمایان شد . آدم برفی که هنوز یک روز از تولدش
نمی‌گذشت فکر کرد این خورشید است که باز از آنطرف
طلوع کرده او خیلی بسیار خیره نگاه میکند ولی هم
نیست بلکه خوب هم هست چون بمن اجازه می‌دهد که
خودرا بهتر ببینم .

اما چه خوب بیشد اگر میتوانستم خودم را تکان
بدهم چقدر خوشحال می‌بندم آنوقت میتوانستم مثل بجهه‌ها
از سرسره لیز بخورم و میان برفها بدوم .
افوس که نمیتوانم از جایم تکان بخورم .

سگ پاسان آفتاب بزودی دویدن را بسادت میدهد.
من پارساں و سالهای قبلاً احداد ترا دیدم که جگونه بدوبیدن
واداشت واز اینجا فرار داد.

آدم بر فی با تمیج گفت منظورت را نمی فهم
آیا این صورت رنگش پر بده که آن پای مست بسن
دویدن میاموزد.

این او بود که وقتی با خیره نگاه کردم شروع
به دویدن کرد و حال در آنطرف نابدید شده است سگ
پاسان گفت تو هیچ چیز سرت نمیشود و این طبیعی است
چون امروز ساخته شدی اینکه الان دیدی ما بورد و خورشید
بزودی طلوع کرده بتو پا میلعد بعلاوه از پای چپ عقیم
حس میکنم که هرا بزودی هنرقلب میشود.

آدم بر فی فکر کرد من از حرقهایش چیزی نمی فهم
ولی فکر میکنم که یا بیدا کردن باطعم سازگار نیاشد.
و همچنین حس میکنم که آنکه دیروز خیره خیره
نگاه میکرد و سگ پاسان خورشید نیامد پامن میانه خوبی

نداشته باشد سگه پا سبان چندین بار عو عو کرد و سپس
دفده بدور خود چرتخیده وارد لایه اش شد.

بعد از چندی صحبت تخته او معلوم شد مه غلیظی
تمام ناحیه را فرا گرفت باد سردی شروع به وزبدن کرد
و بعد از چند دقیقه ریزش برگ آغاز شد چند ساعت بهمین
عنوان گذشت و بنایگاه ابرها کنار رفت و خورشید پدیدار
شد چه منظره باشکوهی .

تمام درختها و سرمه ها بالتوی سفیدی بتن کرده بودند
ناچشم کار میکرد همه جا سفید بود و درخشش اینهای سفیدی
جشم را کور میکرد و خسروشید مانند کورهای سوزان
بهمه حامی تابید و درخشش اشده خورشید بروی برف منظره
جالی بوجود آورده بود برقها کم کم در زیر گرهایش
مقارعت خود را از دست میدادند و به صورت قطرات ریز
آب در آمده بلا فاصله بخار میشدند .

در این موقع دختر جوانی با تفاق مردی از باع بیرون
آمده فریاد زدن چه منظره زیبائی .

و کنار آدم پرفی ایستاده مشغول تماشای درختان
پوشیده از برف شدند .

دختر جوان در حالیکه دستهایش را بهم میزد گفت
حتی در بهار هم چنین منظره زیبائی نمیتواند دید و مرد جوان
در حالیکه آدم پرفی را نشان مداد اضافه کرد .

آنوقت هر دو در حالیکه با سر بادم برض اشاره
میکردند شروع به خنده کردند و سپس دستهای هم را
گرفتند روی برف شروع به رقصیدن کردند آسمان در بالای
سرشار آبی و بنانها برد .

آدم پرفی از سگ یاسان پرسید اینها که هستند
تو خیلی پیش از من اینجا بودی و آیا آنها دامی شناسی
پاسخ داد به آنها را خوب میشناسم چون یکبار
تکه استخوانی بمن دادند تو از شم کردند برای همین آنها
را هبچو قوت گاز نمیگیرم .

آدم برفی دو باره پرسید ولی جدا آنها که هستند
سگ حواب داد دو نفر عماشی .

و آنها در یک خانه زندگی میکنند از ناک عذر ام خورند
آدم برقی پر سپد .

آبا آنها از من و تو با همیست شوند؟

سگ گفت آنها جزو اربابها هستند و اتفاقاً که وقتی
کسی در زستان متولد میشود هیچ سرش نمی بشود و
من از حرف زدن با تو بهتر بایم موضوع بی بی برم ولی
من ببرم و تجربه‌های زیادی دارم همه را در اینجا می‌شاسم
و همه بین استرام می‌گذارند.

البته همیشه در زنجیر نیودم و سرما آنقدر آزارم
نمی‌داد آدم برقی گفت سرما چیز بسیار خوبی است و سپس
ادامه داد برایم از چیزهای سگهای مدانی تعریف کن اما آنقدر
زنجرهایت را تکان نده .

سگ گفت من سگ حوانی بودم و آنقدر زیبا که
 تمام اربابهایم دوستم داشتم من همیشه در منزل بیمانم و
 روی مبلهای مجلس می‌خوابیدم همه پوزدام را می‌بریستند
 و با استعمالهای گلدوزی شده پاهاش را باک می‌گردند و «کو کو»

کوچولو صدایم میزدند وقتی کمی جاق شدم مرا به کلقت
خانه سپردند و در زیر زمین جای گرفتم از جائیکه
هستی می‌توانی جانی که من محبوب بودم تماشا
کنی چون من واقعاً در زیر زمینی فرمانتروا بودم . دیگر از
دست پچه‌ها خلاص شده بودم . هوای آنجا از بالا هم
گریزتر بود و غذاهای لذیذتری می‌خوردم ، در آنجا بالش
مخصوصی برای خود داشتم و بالآخر از همه یک بخاری نیز در
زیر زمین قرار داشت و در زمستان این بهترین چیزی است
که می‌شود بیدا کرد . من بیشتر اوقات زیر آن می‌رفتم و
هنوز هم خاطره آنرا از یاد نبرده‌ام . آدم برفی پرسید :
یک بخاری؟ این دیگر چه چیز است؟ آیا بمن شباهت دارد
سگ جواب داد : بخاری درست مخالف آدم برفی است
و همه کس آنرا می‌شناسند . او مانند کلاح سیاه است و
گردن درازی دارد که از سقف بیرون می‌رود . آنقدر هیزم

میلعد که آتش از دهانش زبانه میکشد برای گرم شدن
باید خوب نزدیکش رفت. از حائیکه هستی بخوبی می نوانی
او را از پنجه تماسا کنی. آدم برفی از پنجه زیرزمینی
بداخل نگاه کرد و بخاری سیاه را با گردن درازش دید.
در پائین آن آتش زبانه می کشد و آدم برفی با دیدن آن
احساسی عجب و با شناخته ای کرد. احساسی که انسانها
هی شناسند.

آدم برفی گه فکر میکرد بخاری از جنس ماده
است پرسید : چگونه او را ترک کردی ، چرا جای باین
خوبی را کذاشتی و ماینجا آمدی او را مجبور کرده بودند
چون پای پسر از باب را گاز گرفته بود. و بعد از آن او را از زیر
زمین ببرون کرده زنجیر نمودند پسر از باب استخوان را
گرفته بود و من فکر کردم استخوان برای استخوان و از
این حادثه به بعد بود که صدای زیبایم را از دست دادم

چون همیشه زمستانها من در کنار بخاری لمیده بودم ولی
حالا باید سرما بخورم .

ولی آدم برفی دیگر باو گوش نمیکرد و مرقب از
پنجه سداخل زیر زمین مبتخر است ، آنجا که بخاری ،
بزرگ و گرد مثل او باطراف حرارت میداد ، عجیب است
چرا حس میکنم که مشغول خورد شدن هستم چه خوب
میشد اگر میتوانستم از پنجه داخل شوم و بکنار او روم
چقدر آنوقت حوشحال میشم . پس چرا تکان نمیخورم ؟
باید حتماً داخل شوم و خودم را باو بمحسانم سگ ک گفت:
تو هیچوقت نمیتوانی آنجا بروی و تازه اگر با آنجا
رفتی وجودت را به بخاری تزدیک کردي پایان
زندگیت فرامیرسد . نعام روز آدم برفی از پنجه به
داخل نگاهتی کرد و در غروب منتظر هاتلاق اورایستر بوجود
آورد تاریکی همه جا را اگرفته بود و فقط نور ملایم بخاری

از بیرون به چشم می خورد نور خورشید و ماه در مقابل این
نور خیلی فقد جلوه می کردند و قنی در بخاری باز می شد شعله
سرون می خهد و چهره آدم بر فی را صورتی کرده نور سرخی
به سینه او می باید آدم بر فی با حسرت گفت : ز دیگر نمیتوام
تحمل کنم ، چقدر خوب میشد اگر کنار بخاری میرفیم
شب طولانی بود ولی برای آدم برفی خیلی زود پایان
رسید چون در تمام این مدت از فکر بخاری و شعله آبی
بیرون نرفت فردا صبح تمام شیشه ها بین زده بودند ،

آدم بر فی زیارتین نقش و نگاره ای که می توانست
در خواب بینند مشاهده نمود بد بختانه آنها بخاری را از
او محض می کردند ساعتها گذشت وینه آب شدند و آدم
بر فی توانست چیزی را که مو جودی ماده می بنداشت تماشا
کند غم اوزیاد برد و افسرده و دل آزرده چشم به پنجه دو خنه
بود سگ گفت : این بیماری در دنگی برای یک آدم بر فی
است من هم روزی به آن مبتلا بردم ولی الان دیگر معالجه

شده‌ام مثل انتکه بین‌ها دارند آب می‌شوند.

غمین طور برد، بین‌ها آب می‌شوند و آدم برفی نیز کم کم
ذوب می‌شود او هیچ‌جیز نمی‌گفت، نالهای هم نمی‌کرد و در
یاک صبح زمستانی از هم فرو ریخت فقط ترس‌چویه‌ای که
نکیه‌گاه روحش بسود از او بائی ماند سگ نگفت: حالا
هیچ‌هم چرا آنقدر شنگین بود این تکه چوب مرتب در
بدنش نکان می‌خورد و او را آزار میداد حالا دیگر از آن
خلاص شده است.

مزودی همه از زمستان هم خلاص می‌شوند سگ
پاسبان فریاد می‌زد و دختران کوچک در بی‌صرفا آواز
عیخواند.

بزرگ شو - بزرگ، سوسن قشنگ.

بید دستکش‌ای پشمی خود را بدهست کن
چلچله‌ها بخواهد، کو کو

در فوریه بهار است

منهم میخواهم کوکو، کوکو

همه آدم برقی را از یاد برده بودند

* * *

لذتی داشتم که در اینجا بمانم

بنجاه شب کلاه قرهز

یک بود یکی نبود . در یکی از روزها مردی که بنجاه شب کلاه قرهز داشت تصمیم گرفت آنها را به بازار برود و نخواهد . زن او کلاهها را در گیسهای جادا و مردی طرف بازار راه افتاد .

این زن و شرهرد یکی از نقاط گرم ترین زمین زندگی میگردند . مرد برای اینکه بتواند خود را به بازار برساند

محبوب بود از میان جنگل انبوهی عبور کند . و قنی در
سابقه درختان جنگلی مسافتی راه پیمود احساس خستگی
کرد ، کیسه را زمین گذاشت ، یکی از شب کلامهارا
برون آورد و بر سرتهد و در نقطه امنی دراز کشید و بروزدی
خوابش برد .

برزوی درختی که مردم سافر در سایه اش استراحت
کرده بود چند میون نشه بودند . و قنی مردرا خواب
در رو بود یکی از میمونها خود را پائین انداخت و با رامی
یکی از شب کلامهارا را از کیسه بیرون آورد و به مر
گذاشت .

سپس در حالیکه من ختله نزد رفاقتیش بروگشت .
جزی نگذشت که یکی دیگر از میمونها بواشکنی پائین
آمد و کلاه دیگری از کیسه بیرونی کشید و بر سر گذاشت
و نزد دوستانش بالای درخت مازگشت و با آنها به پرگونی
مشغول شد ، چند لحظه بعد میمون دیگری به تقلید میمونهای
دیگر پائین آمد و کار آنها را انجام داد .

بالآخره همه میمونهای امراض کار آنها را تکرار
کردند ما اینگه کلاهها تمام شد در حالیکه چهل و نه میمون
کلاه قرمز بسر در جنگل دیده می شدند . هر یک از این
میمونهای کلاه بسر روی درختی از درختهای جنگل نشسته
بودند و با صدای بلند با لکدیگر حرف می زدند و می -
خندیدند .

از سرو صدای میمونها مرد بیچاره غافل از همه حما
از خواب بیدار شد و وقتی از قصبه سردر آورد فریاد کشید
و با صدای بلند گفت : آه .. من چه باید بکنم ؟ جواب
ذنم را چه بدهم ؟ و ای برمن وقتی به خانه برگردم نه کلاههای
قرمز را دارم و نه پول آنها را . بالآخره از روی ناراحتی
و عصبانیت کلاه قرمزی را که به سرداشت برداشت وبطرافی
پرت کرد .

مبیمونهای کلاه به سر که روی درختهای نشسته
بودند و به قیافه عصبانی و ناراحت مرد نگاه میکردند به

تقلید از او کلاههای خود را از سر برداشتند و بزمین پرت
کردند . مرد که از این انفاق می اندازه خوشحال شده بود
آهارا یکی یکی جمع کرد در کسه آگذشت و شاد و خندان
بطرف بازار رفت تابادست پر نزد زنش برگردید .

موس دانا

یکی بود یکی نبود ، مژده بود که در زیر داشتی
لانه داشت روزی برای تکریش و تفریح از لانه خارج شد
قدمی چند نرفته بود که ناگاه رسوانی دید که کمین
او کرده خواست بر تکریش که متوجه شد خنده بربالای
درخت نشسته و آماده نست که اگر موس از جای خود
حرکت کند بر سر او فرود آبد و اورا نابود سازد . موس

توس و وحشی بخود راه نداده گفت در نهایت سخنی و
گرفتاری باید خوب فکر کرد و راه چاره‌ای جست ، اگر
به همین منوال پنکدره بالآخره طمعه یکی از آنها خواهم
شد . خواست برآه خود ادامه دهد که دید میادی برای
گرفتن صبد دام نهاده و تکریبای دردام او گرفتار شده است
باز با خود فکر کرد اگر از این راه برود در دست او
گرفتار خواهد شد .

باز چند لحظه فکر کرد و با خود گفت بهتر است
از دگربه روم و با او قراردادی بیندم . پیش گربه رفت و جریان
را برای او بیان کرد و گفت اگر تراز بند رها کنم باز هم مرا
خواهی خورد . گربه گفت هر گز چیز کاری نخواهم کرد .
تو مرا نجات بده در عوض همیشه با تو دوست خواهم بود .
موش مشغول شد و تکریبای را یکی پس از دیگری
باز کرد ، آهسته آهسته گربه حس میکرد که به آزادی
نفرمیکشد ، است ، راستی چه کلمه قشنگی چقدر در این
کلمه معنی نهفته است .

آزادی چیزی که ملنها چان خود در راهش میدهند

چیزی که سیاد پوست و سفید بودست ، پیر و جوان را بخاطر آن حاضر نکرد خود را بوزمین بریزند . بازی گر به نیز مثل این آدمها چنین احساسی میکرد و از این بابت بسیار خوشحال بود با خود فکر میکرد که اگر آراد شوم موش را خوارهم خورد ، و بهمین دلیل به موش گفت اگر آراد شوم او چنان خواهی کرد . موش گفت فکر آنجاراهم کردم و در حالی که گردهارا بادندان میجویند به کار خود ادامه میداد . تنها یکی از گردهارا تجوید و آن گره اصلی بود که اگر آبرا باز نمیکرد گر به هر گز خلاص نمیشد .

موش خوشحال و خندان و گریه اندوهناک و افسرده دد کنار هم نشسته بودند ، ناگهان قیافه صیاد از دور نمایان شد . گر به مرگ خود را بچشم می دید و زبان التماش را برای موش باز کرد زاریها کرد و قول داد که اگر موارها کشی هو گز نصد جان تو نکنم . موش نز آخوندین گرده را باز کرد و گر به از چنگ صیاد رهائی یافت . موش هم بدون درنگ بطرف لانه خود رفت .

روزی از آن سیان گذشت و فردای آن گر به بس راغ
موش دفت و از او خواهش کرد که از لانه بیرون بباید
نا برای هیشه دوست و بار یکدیگر باشند اما هوش فربی
گر به مکار را نخورد و از لانه خارج نشد -
بر ماست که از موش پند گریم و فربی حیله گران
و ریا کاران را نخوریم و همیشه از آنها پرهیز کنیم .

شیر و شغال

یکی بود یکی نبود ، شغالی بود بسیار پارسا و
برهیز کار . در سراسر صدر خود اصلاً گوشت نخورد ^ه بود
و خون بی گناهی را نیخته بود . همیشه برای رفع گرسنگی
از گناهان و علنهای حنگل استفاده میگرد . رویه مصرفته
حبوان خوب و کاملاً بی آزاری بود . خبر این خوبی و بی

آزاری بگوش پادشاه حیوانات یعنی شیر رسید. شیر دستور
داد تا او را به دریار آورند شغال مدرمار شاه آمد و شرط
ادب بجا آورد. شیر باو بمهربانی رفتار کرد و اجازه داد
مادر خطوط با او سخن گوید. شیر به او گفت که به افراد
فهمیده و دانایی مثل تو سیار نیاز نداشتم و تو باید برای من
خدمت کنی، شغال از فرمان شیر سر باز زد و گفت من
خدمت شاه نخواهم کرد و آن آزادی که در جنگل دارم
از دست نخواهم داد. خدمت سلطان را افرادی می‌کنم
که از دو دسته‌اند. دسته اول افراد بی‌پروا و منکار که بدن
و سیله به آرزو های خود خواهند رسید. دسته دوم افراد
ضعیف و نرسو که همیشه آماده خواری کشیدن می‌باشند.
حال جون من از هیچ دسته‌ای نیستم بما براین تعیتوانم
در خدمت سلطان باشم. شیر از این سخنان بخشم
آمد و دستور داد که حتی باید در دوبار من خدمت کنی
شغال نیز ناگزیر شد که چنین کند.

روزگاری بدین منوال گذشت و روز بروز شیر به
شغال محبت بیشتر می‌کرد و شعال نیز بانیت پاک و راستی
به شیر خدمت می‌کرد ، تمام کارها در دست شغال بود و به
بهترین وجهی انجام میافت . تا آنجا که حسودان و بد -
اندیشان از اینهمه محبت شیر به شغال بخشم آمدند و قرار
گذاردند تا شعال را بهر ترتیبی شده از این مقام سرنگون
کنند .

برای اینکار گرددum آمدند و افکار خود را در یکجا
جمع کردند . قرار شد از گوشتی که برای شاه در گوشاهی
پنهان کرده اند مقداری بردارند و بحانه شغال برمد . اینکار را
کردند وقت خوردن غذای شیر شنیدهستور داد تا غذای او را
بیاورند ولی عدهای دور او جمع شدند و گفتند گوشتی که
برای تو در نظر گرفته بودیم شغال به منزل خود برده و
در آنجا پنهان کرده ، در غباب شغال هربلک دروغی گفت

تا شیر را برانگیختند و بخشم آوردند .

در همان هنگام شیر فرمان داد تا اورا دستگیر کنند
وشغال دستگیر شد .

این خبر بگوش مادر شیر رسید ، چون مادر شیر
از درستکاری و صداقت شغال کاملا آگاه بود فرزندش را
پنهان داد ، که نباید در کارها عجله کرد و صیر و شکرانی
لازم است و تو میدانی که شغال قبل از اینکه بخدمت تو
باید گوشت نمی خورد و اکنون هم گوشت غذای ترا
غخورد است .

مادر شیر آهسته اورا رام کرد و از خشم او کاست .
تا آنجاکه شیر از کشتن او درگذشت .

آنها که از شغال بدگوئی گردند گرد خود جمع
کرد و آنها را سخت در شکنجه گذاشت تا حقبت برایش
روشن شد . از آن پس شغال را بخشید و مهرمانی زیاد کرد
و دستور داد تا مجددا به کار خود مشغول شود ، و آنقدر

خوشحال بود که در گشتن او عجله نکرده بود و از آن
پس در هر کاری صبر و شکیباتی را از دست نمی‌داد.
اگر در این کار عجله می‌کرد بهترین دوست و بار و فادارش
را از دست میداد.

خرچنگ و مرغ ماهیخوار

یکی بود یکی نبود ، مرغی بود بنام مرغ ماهیخوار .
از اینجهت او را مرغ ماهی خوار نهاده بودند که غذایش
از گوشت ماهی فراهم میشد ، هر روز یک ماهی شکار
میکرد و با آن سدجوع میتمد و روز میگذراند از اینکار
بسیار راضی و خشنود بود این مرغ در کنار رودخانهای

منزل داشت و هر روز سپاهدم از خواب چشم هیگشود
و آنگاه که شب چادری سیاه برخاک مسکشید او هم چشمها
را فرو میست و بخواب فررو میرفت . اما منوشی و
شادمانی هم پایانی دارد و برای مرغ ماهی خوارهم پایان
خوشی نزدیک میشد . چون رفته رفته او حس میکرد
که پیر و نانوان شده است یارای شکار کردن و صید ماهی را
ندارد و با غریل خرسنگی هم نمیتواند مبارزه کند . آهسته
و آرام فرمودگی و زتحوری براو چیره میشد .

با خود اندیشید که باید حیلهای بتکار برد ، هنگامی
که زور و بوامانی در کار نبود باید عکر و تزویر بتکار برد
با خود این گفت و براه افتاد ، آمد و آمد تا به بزدیک
خانه خرچنگ رمید . قیافه ناراحت و غرفهای بخود
گرفت و اندوهناک بر کثار رودخانه نشست .

در این هنگام خرچنگ از لانه خود بیرون آمد .
مرغ را افسرده و کشل دید . خرچنگ که با او سابقه دوستی
داشت نزدیک آمد و گفت دوست عزیز ترا چه دیشود و
از چه چیز ناراحتی .

مرغ گفت: برا در عزیز چنگو به می توان ناراحت
بود ، امروز وقتی مشغول شکار ماهی بودم شنیدم که دو
خر صیاد باهم گفتنگو میکنند ، وقتی خوب گشوش دادم
فهمیدم که باهم میگویند : «امروز به در یاچه ای که در این
بردیکی است می رویم وقتی ماهی های آنجا تمام شد بس
میگردیم و ماهی های این رودخانه را میگیریم» .

وقتی این گفتنگورا شنیدم سخت رنجیده و ناراحت
شدم . چون در این هنگام بمن میتوانم ماهی شکار کنم و
نه این ماهی های بدبخت دیگر در این رودخانه
حواهند بود .

خر چنگ وقتی این سخان را شنید سخت برآشست
ونزد ماهی ها رفت و تمام ماحرارا برای آنها بیان کرد .
ماهی ها که این حرفهara شنیدند بسیار نگران شده و گردهم
جمع شدند و گفتند اگر حدیاد بر ما دست پیدا کند همه مارا
خواهد گرفت ولی ماهی شوار فقط روزی یکی از مارا
میگیرد و از جمع ما زیاد و کم نمی شود بهتر است با او
مشورت کنیم واز او چاره جوئی کنیم . ماهی ها بند

ماهیخوار آمدند و از او در خواست کردند که چهارهای
پیدا کند، و به او گفتند رمایی که دشمنی بزرگ بما روی
نمیآورد تابست است که دشمنی‌های کوچک را او یاد بیریم
ماهیخوار از هر چهار هم مکری و تکمکی خودداری میکرد
ولی التمس آنها بیشتر میشد تا آنجا که فرار شد روزی
چند ماهی به دریاچه مجاور ببرد و از همان ساعت مشغول
به کار شد، چند روزی بعدین متوازن گذاشت چند روزی
گذشت تا اینکه خرچنگ هم از مرغ خواست، که اورا به
دریاچه جدید ببرد و از آن ریل کند.

خرچنگ بر پشت مرغ سوار شد و مرغ نیز به سوا
بر واژ کرد در آن هنگام که هردو به اوح آسمان میرفند
از فراز تپه‌ایکه مرغ ماهی هارا آنها خورده بود گذشتند
و خرچنگ استحوانهای ماهی هارا آنجا دید و با خود گفت
که اگر دشمن را امان دهی برو توجیه خواهد شد به راست
حالاکه از او قوی ترم اورا نابود کنم والا بر من نیز همان
خواهد گذشت که بر ماهی ...

این بگفت و بر گردن ماهیخوار ببرد و چنگلک‌های

خود را سخت در نگردن او آویخت و آنقدر فشار داد تا از حرکت ایستاد.

خرچنگ پس از این پیروزی نزد بقیه ماهیها آمد و ماجرای بیان کرد. ماهیها و خرچنگ بعد از این پیروزی شادمانیها کرده و پس از مرگ ماهیخوار زندگی جدیدی را آغاز کردند.

پایان

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

- ۱۶- جادوگر سرخپوش
- ۱۷- پلبل و امیراطور چیز
- ۱۸- زنرال کوچک
- ۱۹- ناخدا یک چشم
- ۲۰- طوطی شجاع
- ۲۱- پیرزن آقاموش
- ۲۲- هرغ خانگی
- ۲۳- جیر چیز ک
- ۲۴- موش خانه دار
- ۲۵- پیشو و لاکپشت
- ۲۶- سک پاونقا
- ۲۷- گوساله کوچولو
- ۲۸- جوان شجاع
- ۲۹- گنجی در دریا
- ۳۰- روباه و دختر شیطان

از این سری منتشر گردیده‌ایم :

- ۱- روباه حیله‌گر
- ۲- آدم برقی
- ۳- چوپان کوچولو
- ۴- ملکدیرها
- ۵- دختر کبریت فروش
- ۶- قوهای وحشی
- ۷- دختر مرغایی
- ۸- پیر مردادنا
- ۹- زندانی گلسرخ
- ۱۰- دختر موطلای
- ۱۱- دعنان و گنجشک
- ۱۲- کبوتر جادو شده
- ۱۳- دختر نقابدار
- ۱۴- اردکزشت
- ۱۵- پری دریانی